

begravelsestale.dk

Kære Soffi.

I dag lægger vi urnen i jorden.

Det føles stille, og alligevel er du overalt omkring os.

Du, Sofie Amalie Nørgaard, født den 2. juli 1985, blev 39 år.

For mig var du min elskede hustru gennem 11 år.

For Alma og Otto var du mor.

For så mange andre var du den, der kom ind i et rum og gjorde luften lettere at trække.

Du voksede op i Hillerød, fandt dit ståsted på KADK

og satte dig for at bygge verden smukkere – og mere ansvarligt.

Som arkitekt i København lod du træ tale.

Du troede på, at huse ikke bare er huse, men hjem for mennesker og mulighed.

Du tegnede ikke for at imponere, men for at forandre i det små.

Det var så dig.

Jeg ser dig stadig for mig i det tidlige morgenlys ved Øresund.

Du går først i, modig som altid, jeg tøver tre skridt bag dig.

Vi dykker, kommer op og flækker verden med vores grin,

og så sidder vi på stranden med varm kakao, kinderne røde, dagen åben.

Det er mit bedste minde, fordi det rummer næsten alt:

din nysgerrighed, din modighed, din glæde ved at være til.

Du var kreativ med hænderne – leret mellem fingrene,

en skæv kop, der pludselig blev perfekt, fordi den kunne holde om en hånd.

Du cyklede byen mindre, havet nærmere.

Du læste højt om aftenen, gav stemme til helte og sære væsner,

og børnene lænede sig ind mod din skulder, som om verden dér var helt på

plads.

Lav din egen personlige tale på begravelsestale.dk

Du holdt fast i dine værdier uden at svinge dem som et flag.
Bæredygtighed var ikke en parole, men en praksis.
Kærlighed var ikke store ord, men madpakker, overblik og et blik,
der lige gav den anden lidt mere plads, end man selv tog.
Du viste os, at omsorg kan være både stille og stærk.

Vi kommer til at savne dine sprudlende idéer,
din streg i kanten af en serviet, der med ét gjorde noget muligt.
Vi kommer til at savne dine varme hænder,
din evne til at få en samtale til at falde til ro.
Og vi kommer til at savne den lethed, du bragte ind i rummet,
selv når alt var tungt.

Alma, Otto – jeres mors kærlighed sidder i de historier, hun læste,
i de ture hun trak jer med på, i modet hun viste jer, når noget var nyt.
Hver gang I møder vandet, en cykelsti, en kop, der er formet af hænder,
så er der noget af mor der.
Hun har lagt spor, som vi andre vil hjælpe jer med at følge.

Soffi, jeg er taknemmelig for alt, vi byggede sammen.
Vores hjem bærer dine aftryk – ikke kun i hylder og kroge,
men i måden vi taler til hinanden på, i rytmen af vores dage.
Du lærte mig at vælge det enkle, at turde det kloge skridt,
og at grine, når kanten var stejl.

I dag siger vi farvel, men kun til din nærhed, ikke til det, du satte i gang.
Vi lover at lade dine værdier leve videre:
at bygge med omtanke,
at elske i handling,
at give plads.

På stenen vil vi lade det stå, som var sandt om dig:

Elsket, modig og fuld af lys.

Lav din egen personlige tale på begravelsestale.dk

Tak, Soffi.

For kærligheden, for modet, for lyset.

Vi bærer det videre.

Denne tale blev lavet med begravelsestale.dk. Besvar nogle få spørgsmål og generer din egen personlige tale nu på begravelsestale.dk

Lav din egen personlige tale på begravelsestale.dk